

Rutger Woolderink

Rutger Woolderink fokt sinds vijf jaar met het vleesveeras aberdeen angus. Het fokken met het extensieve ras kan hij ideaal combineren met zijn fulltime baan.

Beroep: **exportmanager bij****Nedap Agri**Ras: **aberdeen angus**Aantal stuks: **40**

In het Overijsselse buurtschap Rectum vormen de veertig grazende aberdeen-angusrunderen van de familie Woolderink een opvallende verschijning. Samen met zijn vader Jan fokt voormalig melkveehouder Rutger Woolderink (36) nu vijf jaar met het geharde vleesras. Toen de eerste aberdeen-angusrunderen destijds de weiden rondom de monumen-

Rutger Woolderink: 'Maar weinig mensen weten hoe lekker het vlees van de angus is'

Anders dan anderen

Rutger Woolderink is een van de weinige Nederlandse fokkers van het van oorsprong Schotse vleesveeras aberdeen angus. Hij koos het ras vanwege de vleeskwiteit en het afkalfgemak. 'De koeien kalven zó goed af, ik heb in drie jaar tijd geen enkel kalf ter wereld zien komen', aldus Woolderink.

Tekst: **Jorieke van Cappellen**

tale boerderij van de familie Woolderink bevolkten, keken de burens vreemd op. Rutger Woolderink: 'Hier in de buurt zijn veel vleesveebedrijven, maar niemand was eigenlijk bekend met dit ras. En dat terwijl het wereldwijd het meest gehouden vleesras is.'

Woolderink koos vijf jaar geleden bewust voor het houden van angusrunderen. 'We

hebben hier 35 hectare grasland, waarvan enkele percelen natuurland. Met mijn huidige baan als exportmanager bij Nedap Agri in Groenlo zochten we naar een mooi, rustig ras dat zichzelf goed kan redden.' Die eigenschappen hebben veel gangbare rassen in Nederland ook, geeft Woolderink toe. 'Maar ik wilde ook iets speciaals. Iets wat een ander nog niet

had', glimlacht hij. 'De eigenschappen van een angus zijn voor mij ideaal. Ze zijn niet te groot, compact gebouwd, zelfredzaam en hoornloos, wat prettig is in de omgang met de dieren.' Een ander voordeel noemt Woolderink de relatief jonge afkalfleeftijd van twee jaar en het afkalfgemak. 'En ik vind het gewoon heel mooie dieren.'

Goed fokmateriaal

Buiten Nederland is de angus erg populair als vleesras. Duitse vleesveehouders fokken de Deutsche Angus, een eigen, grotere variant op het oorspronkelijke relatief kleine Schotse ras. Ook in Denemarken en de Verenigde Staten is de angus zeer geliefd. Het ras wordt ingezet in de raszuivere fokkerij en gebruikt om te kruisen met andere vleesrassen. Liefhebbers roemen het vlees, dat door het intramusculaire vet volgens hen zachter en lekkerder smaakt dan ander rundvlees.

Woolderink kocht zijn eerste dieren bij een Duitse fokker die hij tegenkwam op de vakbeurs in Hannover. 'Ik liet me goed adviseren. Van die Duitse fokker kocht ik vijftien pinken en een fokstier.' In de zomer loopt er een dekstier bij het vrouwe-lijk vee. 's Winters laat Woolderink zijn pinken insemineren via ki. 'Voor de aankoop van vee, zoals een dekstier, kijk ik

meestal in Duitsland. In Nederland is het aantal angusrunderen heel beperkt. Sperma is wel gemakkelijker verkrijgbaar via de reguliere ki-stations.'

Goed op de klauwen

In de winter staan de dieren in de volledig uit hout opgetrokken ligboxenstal. In een gedeelte van de stal maakt Woolderink nu een potstal, zodat de koeien op stro kunnen afkalven. Alle dieren worden in de winterperiode geschoren en bekapt. Het bekappen is geboren vanuit de melkveeachtergrond van de vleesveehouder. 'Ik vind het belangrijk dat al mijn dieren netjes op de klauwen staan.'

Tussen de groep roodbruine dieren staat, als een kleine benjamin, één zwart exemplaar. 'Van oorsprong is zwart de dominante kleur', vertelt Woolderink. 'We hebben nu vooral rode, maar ik wil er ook wat zwarte bij hebben, zodat kopers kunnen kiezen.'

Woolderinks huidige fokstier is de stier Santor, die via vader Saebel het bloed voert van de Duitse topstier Sonnyboy. Bij het uitzoeken van een goede dekstier selecteert Woolderink op voldoende maat en lengte en een fijn karakter. Maar misschien wel het belangrijkste vindt Woolderink een licht geboortegewicht, een ras-kenmerk van de angus.

Voor de kudde aberdeen-angusrunderen is een rantsoen met enkel gras voldoende

'Eder jaar een levend kalf per koe is cruciaal', zegt Woolderink. 'In de melkveehouderij heb je bij een dood kalf in elk geval de melk nog. In de vleesveehouderij heb je dan helemaal niets, maar wel de kosten.' Door het lage geboortegewicht kalven de dieren makkelijk af en dat komt Woolderink door zijn baan goed uit. 'De laatste drie jaar heb ik geen enkel kalf ter wereld zien komen.'

Alleen gras

Woolderink ziet het als puur rendement dat anguskoeien al op tweejarige leeftijd kunnen afkalven. 'Je moet er ook niet langer mee wachten, want dan kunnen ze vervetten.' Ook in het rantsoen houdt Woolderink rekening met het feit dat de dieren weinig nodig hebben en makkelijk vervetten. 'De angus kun je niet voeren als een Belgisch witblauwe. Krachtvoer is niet nodig. Ze krijgen alleen gras.' De stieren krijgen in het laatste traject van afmesten wel enkele weken graan bijgevoerd. Ze zijn dan ongeveer één jaar oud en hebben een geslacht gewicht bereikt van 275 kg tot 325 kilo. De opbrengst ligt tussen de 2,85 tot 3,25 euro per kilo geslacht gewicht. Woolderink verwacht dat die prijs nog iets hoger wordt als het bedrijf eenmaal is omgeschakeld naar een biologische bedrijfsvoering. 'We zitten nu in de overgangsfase, maar we houden het vee al heel extensief en gebruiken geen kunstmest.'

Een regionale slachter neemt het angusvlees van Woolderink af. Op dit moment heeft de vleesveehouder een wachtlijst, hoewel de bekendheid van angusvlees bij de doorsnee consument nog niet zo groot is. Woolderink denkt dat het gros van de consumenten liever kiest voor mager vlees, waar ze het randje vet vanaf kunnen snijden. 'Vlees van de angus is gemarmerd vlees. In Amerika zijn ze er echt gek op en daar heeft het vlees ook een apart keurmerk. Bij de McDonald's kun je zelfs een aparte angushamburger bestellen.'

Betere afzetmarkt

Woolderink schat het aantal angusfokkers in Nederland op hooguit vijftien, van hobbyfokkers tot enkele grotere vleesveebedrijven. Volgend jaar kalven er bij Woolderink dertig dieren af en daarmee groeit zijn veestapel naar vijftig dieren. In Nederland bestaat geen apart stamboek voor de angus. 'Gezien het kleine aantal hoeft dat ook niet', zegt Woolderink. 'Het zou al mooi zijn als er een soort fokkersvereniging in het leven werd geroepen. Zo kom je makkelijker in contact met andere fokkers. Uiteindelijk zorgt dit ook voor een beter georganiseerde afzetmarkt.'

